

Postanowieniem z dnia 29 października 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącą odwołanie jej własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugalia) w dniu 16 lipca 2020 r. – VO i in. / SATA International – Azores Airlines SA

(Sprawa C-316/20)

(2021/C 35/31)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: VO, ZO, ML, NB, KE, JE, PI, VY.

Strona pozwana: SATA International – Azores Airlines SA.

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie podróży, w odniesieniu do której obniżona taryfa nie jest publicznie dostępna, obejmuje pasażerów, którzy zapłacili za część swojego lotu, zaś pozostała część została zapłacona przez przewoźnika lotniczego w ramach patronatu nad zawodami sportowymi?

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości, (izba dziewiąta) orzekł:

Artykuł 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że rozporządzenie to nie ma zastosowania do pasażera, który podróżuje z biletem zakupionym według taryfy preferencyjnej wystawionym przez przewoźnika lotniczego w ramach transakcji patronackiej danego wydarzenia, z którego korzystanie jest ograniczone dla pewnych określonych osób i którego wystawienie wiąże się z uprzednią i indywidualnie udzieloną zgodą owego przewoźnika lotniczego.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 25 czerwca 2020 r. w sprawie T-104/19, Dermavita / EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM), wniesione w dniu 21 sierpnia 2020 r. przez Dermavita Co. Ltd

(Sprawa C-400/20 P)

(2021/C 35/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Dermavita Co. Ltd (przedstawiciel: D. Todorov, адвокат)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Allergan Holdings France

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2020 r., Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) postanowiła, iż nie należało przyjmować odwołania do rozpoznania oraz obciążyła wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 15 lipca 2020 r. w sprawach połączonych T-778/16 i T-892/16, Irlandia in. / Komisja, wniesione w dniu 25 września 2020 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-465/20 P)

(2021/C 35/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, P.-J. Loewenthal i F. Tomat, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: Irlandia, Apple Sales International (ASI), Apple Operations Europe (AOE), Wielkie Księstwo Luksemburga, Rzeczpospolita Polska, Urząd Nadzoru EFTA

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- oddalenie zarzutów od pierwszego do czwartego i ósmego w sprawie T-778/16 oraz zarzutów od pierwszego do piątego oraz czternastego w sprawie T-892/16;
- odesłanie sprawy do Sądu celem rozpatrzenia zarzutów, które nie były jeszcze analizowane; i
- pozostawienie decyzji w przedmiocie kosztów postępowania w obu instancjach do rozstrzygnięcia w wyroku kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja opiera swe odwołanie na dwóch zarzutach.

Pierwszy zarzut odwołania: Sąd Unii Europejskiej oddalając zawarty w spornej decyzji⁽¹⁾ główny wniosek dotyczący korzyści dopuścił się szeregu naruszeń prawa. Zarzut ten dzieli się na trzy części.

- Po pierwsze, w pkt 125, 183–187, 228, 242, 243 i 249 zaskarżonego wyroku Sąd błędnie zinterpretował sporną decyzję uznając, iż Komisja oparła wyciągnięty w niej główny wniosek dotyczący korzyści jedynie na tym, że siedziby główne spółek ASI i AOE nie istniały fizycznie ani nie zatrudniały pracowników, nie próbując wykazać, że irlandzkie oddziały ASI i AOE w rzeczywistości pełniły funkcje uzasadniające przypisanie tym oddziałom licencji na korzystanie z praw własności intelektualnej Apple'a. W motywach 281–305 spornej decyzji Komisja analizuje funkcje pełnione w rzeczywistości przez siedziby główne i irlandzkie oddziały spółek ASI i AOE w kontekście uzasadnienia przypisania tym oddziałom licencji na korzystanie z praw własności intelektualnej Apple'a. To, że Sąd nie uwzględnił prawidłowo struktury i treści spornej decyzji oraz zawartych w uwagach pisemnych Komisji wyjaśnień w przedmiocie funkcji pełnionych przez siedziby główne i irlandzkie oddziały tych spółek, stanowi uchybienie proceduralne. Przyznanie przez Sąd następnie w pkt 268–283, 286 i 287 zaskarżonego wyroku, że Komisja przeanalizowała funkcje pełnione przez irlandzkie oddziały uzasadniając przypisanie im licencji na korzystanie z praw własności intelektualnej Apple'a stanowi sprzeczność w rozumowaniu, co sprowadza się to uchybienia obowiązkowi uzasadnienia.
- Po drugie, w pkt 267, 269, 273, 274, 275, 277, 281, 283, 298–302 zaskarżonego wyroku Sąd dopuścił się naruszenia metody odrębnego podmiotu oraz zasady ceny rynkowej (ALP), co stanowi naruszenie art. 107 ust. 1 TFEU czy też prawa krajowego, powołując się na funkcje pełnione przez Apple Inc., aby na tej podstawie odrzucić dokonane przez Komisję w spornej decyzji przypisanie irlandzkim oddziałom licencji na korzystanie z praw własności intelektualnej Apple'a. To, że Sąd nie uwzględnił zawartych w motywach 308–318 spornej decyzji oraz w uwagach pisemnych Komisji wyjaśnień w przedmiocie tego, dlaczego funkcje pełnione przez Apple Inc. są pozbawione znaczenia dla kwestii przypisywania zysków w ramach spółek ASI i AOE, stanowi uchybienie proceduralne i naruszenie obowiązku uzasadnienia.